

ಕೊಲ್ಲಿ ಭಾಗ!

ಚೆಳಿನ ಅಲಾರಂ ಕೆಲವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರೀಣಿ... ತ್ರೀಣಿ... ಎಂದೋ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಣ... ರಣ... ಎಂದೋ ಹೊಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾತ್ತ ಅದು ರೀ... ರೀ... ಅಂತಾನೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಮಿತ್ತು ಬೇಗ್ಗೆ ವಿಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ನೊಂದೂ ಪೇಪರ್ ಕೈಲಿದು, ಬೇಡ್ ರೂಂ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ರೀ... ರೀ... ಎಂದು ಉಲ್ಲಿಡಾಗಳೇ ನನಗೆ ದಿನದ ಅರಂಭ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನ್ನೊಂದೂ ಪೇಪರ್ ತಂದಿರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ನ್ನೊಂದೂ ತಂದಿದ್ದು ಸಮಿತ್ತು.

‘ರೀ... ಮನೆ ಮುಂದೆ ಯಾರೋ ಒಂದು ಡೆಡ್ ಬಾಡಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿವೃ ಜೀಲಿ ದಿಮ್ಮಿ ತರ ಬಿದ್ದೊಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ವಧ್ಯ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬೇಗ್...’

ಅಯ್ಯೋ ಶಿವನೇ ಇದೇನು ಬಂತಪ್ಪ ಎಂದು ಜಗ್ಗನೆ ವಧ್ಯ ಕುಟಿದ್ದೆ.

‘ವಿನ್ಯಾಸ ಇದೀಯಾ ನಿನು... ನಿಜವೆನೇ...’

‘ಮೊದಲು ವಧ್ಯ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ದಾರ್... ಅಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಪಕ್ಕದ ಪಾಲ್ಪಿಕ್ ಚೀಲದಲ್ಲಿದೆ... ರೀ... ತುಂಬಾ ಭಯ ಆಗಿದೆ...’

ದಡೆಬಡನೆ ಎಧ್ಯ ಹೋರಗೆ ಒಂದು ನೋಡಲು, ಅಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲ್ಪಿಕ್ ಚೀಲವೇನೋ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಒಳಗಿಳಿದ್ದು ಒಂದು ಕವ್ಯ ಪಕ್ಕಿಯ ಬಾಡಿ. ದೊಡ್ಡ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಒಂದು, ಭಯಬಿಳಿತಾಗಿ

■ ಮೋಹನ್ ಪ್ರಸಾದ್

ಕಲೆ: ಸಂಕೋಚ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಪುತ್ತರತ್ತ, ಪರಿಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಹಾಗೇ ಪಾಲ್ಪಿಕ್ ಕವರಿನ ಒಳಗೆ ಇಟಿಕೆ, ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಗಮನಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದ.

‘ತಲೆ ಮಿಸ್ಟಿಗು... ಅವ್ವೆನು ಬಲೀಪ್ಪವಲ್ಲದ ಎದ್ಗಾಡಿನ ಮಸಲ್ಲ, ರೆಕ್ಕೆಪ್ಪುಕ್ಕದ ವಿನ್ಯಾಸ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಹಾರುವ ಪಕ್ಕಿಯಲ್ಲ, ನಡೆದಾಡುವ ಪಕ್ಕಿ’.

‘ಹಾಗಾದರೆ ಉಪ್ಪುಪಕ್ಕಿ ಇರಬಹುದಾ ರಾಚೇಶ್?’

‘ಅಪ್ಪ ಪ್ಲಿಂಜ್ ಬಿ ಹೀರಿಯಸ್... ಅದು ಸುಮಾರು ನೂರು ಕೆಂಡಿ ಇರುತ್ತೆ. ಇದು ದೊಮೆಸ್ಟಿಕ್ ಫೋಲ್ ಅವ್ವೇ’.

‘ಅಂದರೆ...’

‘ನಮ್ಮ ಮಾಮೂಲಿ ಕೇಳಿ... ಅಲ್ಲದೆ ತಲೆ ಮಿಸ್ಟಿಗಾರೋದು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಏನೋ ವಾರಾಖಾರ ಅನ್ನತ್ತೆ...’

‘ಅಥವಾ ಕೇಳಿ ಏಪೆಂಟಿಪೆ ಸಿಗಬಾರದು ಅಂತ ಕತ್ತಲು ಕತ್ತಲಿ ತಲೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ಹಾಕಿರಬಹುದು...’

‘ರೀ... ತಮಾಣ ಸಾಕು, ಅಥವಾ ಮಾಡೊಂಜಿ, ಯಾರೋ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕೆಡುಕು ಮಾಡೋಕೆ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಮಾಡಿರೋದು... ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನ್ ಮಾಡಬೇಕು ನೋಡಿ...’

ಆಗ ತಾನೇ ಬೀದಿ ಗುಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದ